RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3811/86

af 11. december 1986

om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Den administrative Kommission for vandrende arbejdstageres sociale Sikring (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at foretage visse ændringer i forordning (EØF) nr. 1408/71 (4) og nr. 574/72 (5), senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse og ved forordning (EØF) nr. 513/86 (6),

i artikel 14c, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 er det fastsat, at den lovgivning, der skal finde anvendelse på personer, som har lønnet beskæftigelse på én medlemsstats område og selvstændig beskæftigelse på en anden medlemsstats område, er lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har lønnet beskæftigelse; i artikel 14c, stk. 1, litra b), bestemmes det imidlertid, at den pågældende i de i bilag VII omhandlede tilfælde er omfattet af lovgivningen i hver af de pågældende medlemsstater, for så vidt angår beskæftigelsen på deres område;

i artikel 14c er der ikke opstillet regler for det tilfælde, hvor vedkommende har mere end to former for lønnet og selvstændig beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område; denne mangel bør afhjælpes ved indsættelse af supplerende bestemmelser i artikel 14c;

der bør endvidere fastsættes såvel gennemførelsesbestemmelser til den nuværende artikel 14c, stk. 1, litra b), i henhold til stk. 2 i nævnte artikel som de for forordningen nødvendige bestemmelser for tilfælde, hvor vedkommende har mere end to former for lønnet og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område;

der bør tilsvarende foretages ændringer i forordning (EØF) nr. 574/72 med henblik på at fastsætte regler til gennemførelse af den således reviderede artikel 14c —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 14c affattes således:

»*Artikel 14c*

Særlige regler, der finder anvendelse på personer, som samtidig har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område.

En person, der samtidigt har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område, er:

a) med forbehold af litra b) omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har lønnet beskæftigelse, eller, hvis vedkommende har sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, af den lovgivning, som fastsættes i henhold til artikel 14, nr. 2 eller 3,

b) i de i bilag VII omhandlede tilfælde omfattet af:

— lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har lønnet beskæftigelse, idet denne lovgivning fastsættes i overensstemmelse med artikel 14, nr. 2 eller 3, hvis vedkommende har en sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, og af

— lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har selvstændig beskæftigelse, idet denne lovgivning fastsættes i overensstemmelse med artikel 14a, nr. 2, 3 eller 4, hvis vedkommende har sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område.«

(1) EFT nr. C 103 af 30. 4. 1986, s. 5.
(2) EFT nr. C 227 af 8. 9. 1986, s. 152.
(3) EFT nr. C 207 af 18. 8. 1986, s. 27.
(4) EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 8.
(5) EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 86.
(6) EFT nr. L 51 af 28. 2. 1986, s. 44.

2. Artikel 14d ændres således :

a) i stk. 1 udgår udtrykket »stk. 1« efter »artikel 14c« ;

b) følgende indsættes som stk. 2 :

»2. Den i forordningens artikel 14c, litra b), omhandlede person anses med henblik på fastsættelse af satsen for bidrag fra selvstændige erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende har selvstændig beskæftigelse, som om vedkommende havde sin lønnede beskæftigelse på samme medlemsstats område.«

c) stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I overskriften til bilag VII udgår udtrykket »stk. 1«.

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 574/72 foretages følgende ændringer :

1. I artikel 8 indsættes følgende som 3 :

»3. Dersom en person eller et af hans familiemedlemmer i de i forordningens artikels 14c, litra b), omhandlede tilfælde har ret til naturalydelser ved sygdom eller moderskab efter to af de pågældende lovgivninger, gælder følgende regler :

a) hvis mindst én af disse lovgivninger indeholder bestemmelser om, at ydelserne tilkendes i form af refusion til ydelsesmodtageren, afholdes ydelserne udelukkende af institutionen i den medlemsstat, på hvis område de er blevet udredt ;

b) hvis ydelserne er blevet udredt på en anden end de to implicerede medlemsstaters område, afholdes de udelukkende af institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning den pågældende er omfattet i kraft af sin lønnede beskæftigelse.«

2. I artikel 9 indsættes følgende som stk. 3 :

»3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 bevares retten til begravelseshjælp, der er erhvervet efter lovgivningen i begge de i bilag VII omhandlede medlemsstater, i de i forordningens artikel 14c, litra b), omhandlede tilfælde.«

3. Artikel 12a ændres således :

a) i overskriften og indledningen udgår udtrykket »stk. 1, litra a)« efter »artikel 14c« ;

b) i nr. 7, litra a), udgår udtrykket »stk. 1« efter »artikel 14c« ;

c) følgende indsættes som nr. 8 :

»8. Såfremt en person, som samtidig har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område i henhold til forordningens artikel 14c, litra b), er omfattet af lovgivningen i to medlemsstater, finder bestemmelserne i stk. 1, 2, 3 og 4, for så vidt angår den lønnede beskæftigelse, og i stk. 1, 2, 3, 5 og 6, for så vidt angår den selvstændige beskæftigelse, tilsvarende anvendelse.

De institutioner, der er udpeget af de kompetente myndigheder i de to medlemsstater, hvis lovgivning endeligt finder anvendelse, underretter gensidigt hinanden herom.«

4. I artikel 15, stk. 1, litra a), slutningen, ændres sidste semikolon til et punktum, og følgende indsættes :

»I de i forordningens artikel 14c, litra b), omhandlede tilfælde medregner de pågældende institutioner imidlertid ligeledes forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en tvungen forsikringsordning i henhold til lovgivningen i to medlemsstater, og som falder sammen.«

5. I artikel 46, stk. 1, første afsnit, ændres udtrykket »artikel 15, stk. 1, litra b), c) og d),« til »artikel 15, stk. 1, litra a), sidste punktum, samt litra b), c) og d)«.

6. Efter artikel 119 indsættes følgende som artikel 119a :

»*Artikel 119a*

Overgangsbestemmelser vedrørende pensioner og renter i forbindelse med anvendelse af artikel 15, stk. 1, litra a), in fine, i gennemførelsesforordningen

1. Ligger tidspunktet for sikringsbegivenhedens indtræden forud for den 1. januar 1987, og er fastsættelse af ydelsen på grundlag af pensions- eller rentebegæringen endnu ikke sket inden denne dato, skal der foretages en dobbelt fastsættelse af ydelsen, for så vidt der på grundlag af sikringsbegivenheden skal tilkendes ydelser for et tidsrum, der ligger forud for denne dato :

a) for så vidt angår tiden forud for den 1. januar 1987, i overensstemmelse med reglerne i forordningen eller i overenskomster, der er i kraft mellem de pågældende medlemsstater ;

b) for så vidt angår tiden fra den 1. januar 1987, i overensstemmelse med reglerne i forordningen.

Såfremt det beløb, der fremkommer ved beregningen efter litra a), er højere end det, som fremkommer ved beregningen efter litra b), skal den pågældende dog fortsat modtage det i henhold til litra a) beregnede beløb.

2. Indgivelse fra den 1. januar 1987 til en institution i en medlemsstat af en begæring om ydelser ved invaliditet, alderdom, eller til efterladte medfører automatisk, at ydelser, der af institutionen eller af institutionerne i en eller flere andre medlemsstater allerede er fastsat før dette tidspunkt, for det samme tilfælde, omberegnes på grundlag af bestemmelserne i forordningen, dog med forbehold af bestemmelserne i artikel 3.

3. De rettigheder, der tilkommer personer, som inden den 1. januar 1987 i den pågældende medlemsstat har fået tillagt en pension eller rente, kan efter den pågældendes anmodning tages op til revision under hensyn til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3811/86 af [1].

4. Fremsættes den i stk. 3 omhandlede anmodning inden for en frist på et år fra den 1. januar 1987, erhverves rettigheder i medfør af forordning (EØF) nr. 3811/86 med virkning fra den 1. januar 1987, eller fra datoen for erhvervelse af ret til pension eller rente, såfremt retten til disse ydelser er erhvervet senere end den 1. januar 1987, udén at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forædelse af rettigheder kan gøres gældende over for den pågældende.

5. Fremsættes den i stk. 3 omhandlede anmodning efter udløbet af en frist på et år fra den 1. januar 1987, erhverves rettigheder i medfør af forordning (EØF) nr. 3811/86 som ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for anmodningens fremsættelse, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

---

[1] EFT nr. L 355 af 16. 12. 1986, s. 5.«

Artikel 3

Denne forordning berører ikke rettigheder, som inden ikrafttrædelsen er erhvervet i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 og nr. 574/72.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 1986.

På Rådets vegne

K. CLARKE

Formand